

Šmílův DAF

24. ijar 5770
8. květen 2010

začátek šabatu: 20:11
konec šabatu: 21:28

Behar-Bechukotaj

Časy pro tento týden

čas tfilin od 4:05 | šma jisrael do 7:44 | mincha od 13:36
západ slunce 20:31 | tři hvězdy 21:09

DAF píše Jan Dívěcký a vydává pražský rabinát.

Plnou verzi DAFu a kompletní archiv čísel můžete nalézt na www.doopravdy.cz/daf

		
Až budete v zemi, kterou vám dám, budete šest let orat, sít a štípat vinice, ale sedmý rok bude země odpočívát.	Budete-li dodržovat mé příkazy, budete žít v míru, země vám vydá hojnost úrody a budete mít všeho dostatek.	A pokud si říkáte: „Co budeme jíst sedmý rok, když se nesmí orat a sít?“ tak vězte, že vám požehnám a šestý rok vydá úrodu na tři roky.
		
Budete-li kráčet cestou mých nařízení a plnit mé příkazy, bude pršet v pravý čas a stromy vydají své plody.	Budete žít v míru. Přemůžete své nepřátele. Pět z vás zažene sto a sto zažene deset tisíc.	Ale pokud mne nebudete poslouchat, vaši nepřátelé vás přemohou a rozptýlí mezi národy. Já na vás ale nikdy nezapomenu.

Alijot v kostce

Kohen: Neobvyklý úvod paraši začínající slovy: „A Bůh hovořil k Mošemu NA HOŘE SINAJ řka...“ z něhož se učíme, že veškeré příkazy Tóry předal Bůh Mošemu na Sinaji, a nejen Desatero, jak se mnozí mylně domnívají. Příkaz *šmita* – sedmého roku, kdy se ponechá půda ladem. Významný Rašihův komentář o pevnosti rabínské tradice. *Jovel* – návrat všech Izraelitů ke svým údělům a všech polností původním majitelům. Zákaz zneužívat při obchodním jednání výhodnějšího postavení.

Levi: Příslib hojnosti úrody při dodržování příkazů *šmita*. Možnost vykoupení prodaného rodinného nemovitého majetku.

Šliši: Zpětné vykoupení domu v opevněném a neopevněném městě. Vykoupení domu v levitském městě. Zákaz úročení.

Revi: Zákony o tom, kdo sám sebe prodá do otroctví. Příkaz slušného zacházení s židovským otrokem. Povinnost vykoupit příbuzné z otroctví. Slib deště a úrody, budou-li Židé v Izraeli dodržovat micvot.

Chamiši: Slib míru při dodržování Božích příkazů. Trest, galut a prokletí v případě nedodržování příkazů.

Šiši: Množství stříbra nutného k vykoupení člověka, který se zasvětil Chrámu (*Arachim*). Jak nakládat se zasvěceným zvířetem? Odhadní ceny zvířecích obětí.

Švi: Zasvěcení neúdělného pole. Vykoupení zasvěceného zvířete. Vykoupení zasvěcených předmětů a desátků.

Haftara (Jirmejahu 16:19-17:14): Varování lidu, modlitba o pomoc ve víře v Boha a jeho Tóru.

Poznej a chraň

Chaluka. Rabi Josef Chajim Sonnenfeld (později vrchní jeruzalémský rabín) nazval JIŠUV HAJAŠAN expedičním vojskem, které si státy ve svém zájmu udržují daleko od svého domova. A je jasné, že expediční sbory něco stojí. Jako exemplární příklad pomoci „starému osídlení“ může posloužit nadace „Zázračného Rabi Meira“ (Rabi Meir Baal Hanes), pojmenovaná po legendárním tanovi (učenci z doby Mišny) z druhého století, známého svou zázračnou mocí a neskonale láskou k zemi Izrael. V Izraeli v té době existovaly různé kolely (ješivy pro ženaté muže), které přežívaly díky penězům z diaspory – většinou měl každý kolel vazbu na svou „domovskou obec“. Vybrané peníze rozdělávali „starší“ potřebným rodinám. Tento systém se nazýval CHALUKA, což hebrejsky znamená „dělení“. Přes mnohé svízele (od nedostatku peněz přes osobní selhání jedinců po ne vždy spravedlivou distribuci jednotlivým kolelům) tento koncept vycházel ze staré tradice podporovat učence a osoby v nouzi. Později si ho vzala na mušku propaganda a chaluka se stala symbolem parazitování a neúcty k životu z milodarů. (Upraveno z B. Weina)

Rabi Jonathan Sacks: Zázrak dějin

Knihy Vajikra končí jednou z nejděsivějších vizí v literatuře, popisující, co se stane, když Izraelité poruší podmínky smlouvy, kterou uzavřeli s Bohem: „A když se mnou budete chodit jak se vám zlíbí a nebude se vám chtít mne poslouchat, ... budu vás pobíjet za vašich sedmero hříchů... Budete pojídat maso svých synů a maso svých dcer budete jíst! ... rozeženu vás mezi pohany ... Zvuk padajícího listu je bude pronásledovat ... Budete zanikat mezi národy a země vašich nepřátel vás pozře!

Tato pasáž, zvaná TOCHACHA (napomenutí) se tradičně čte polohlasem. Je těžké si jen představit plný smysl jejích vět a to tím více, čím více víme o své historii. Je tragické si uvědomit, kolikrát již Izrael porušil svůj závazek být „svatým lidem a královstvím kněží“.

Přesto, v úplném závěru celého napomenutí čteme ujištění: „Až se konečně pokoří jejich neobřezané srdce ... Připomenu si svou smlouvu s Jaakovem, také svou smlouvu s Jicchakem i smlouvu s Avrahamem si připomenu ... nebudu si je hnusit, abych je zničil, a nezruším svou smlouvu s nimi, když budou v zemi svých nepřátel, protože já, Hospodin, jsem jejich Bůh!“

Lid věčného Boha je sám věčný. V celé Tóře není silnějšího ujištění a opakuje se mnohokrát i u Jeremiáše, kterého mnozí považují za nejpesimističtější z proroků, protože většinu svého života varoval lid Izraele před blížící se katastrofou. Jeremiáš byl pro svá slova nenáviděný, vězněný a málem i zavražděný. Přesto v nehlubší krizi dokázal ujistit lid, že nikdy nebude zcela zničen - „Toto praví Hospodin, který dává slunce za světlo ve dne, měsíc a hvězdy za světlo v noci podle svých ustanovení, který vzdouvá moře, takže jeho vlny hučí, jehož jméno je Hospodin zástupů: „Jen pokud by přestala tato ustanovení platit, tak také potomstvo Izraele přestane být mým národem.““

V Káhirském muzeu stojí černá žulová stéla, na kterou faraon Mernepta ve třináctém století př.o.l. popsal svá vítězství. Jde o první nebiblický text o Izraeli a píše se v něm: „Izrael leží ladem, jeho sémě již není.“ Paradoxně, i druhá nebiblická zmínka, stéla z devátého století, nyní umístěná v Louvre, dokumentuje zničení Izraele, tentokrát, z ruky moavského krále Meši.

Byl to velký matematik a křesťanský teolog Blaise Pascal, kdo si všiml, že zatímco mocné národy antického světa, Spartány, Athéňany, Římány a mnohé další dávno pohřbil čas, lid Izraele přežil navzdory všemu pronásledování.

Byly učiněny mnohé pokusy dokázat Boží existenci. Snažili se teologové, filozofové, vědci. Tóra nabízí jiný typ důkazu: dějiny Izraele. Je v nich mnoho bolesti a často byly psány v slzách, ale přesto jsou stále ohromující. Biblická TOCHACHA se naplnila. Ale stejně tak i útěcha jejího závěru. Žádný národ nebyl napaden častěji. Žádný nepřitahuje tolik iracionální nenávisti. A přestože říše za říší mizí, lid Izraele žije. Malý, zranitelný, někdy svéhlavý a vzpurný, ale stále popírající zákonitosti, které řídí historii národů. Je to záhada, o které psal Pascal, ale její poselství je jasné. *(kráceno)*

Sidra v číslech | Aktuality | Pravidelné šiury

32. a 33. paraša v Tóře (z 54), 9. a 10. v knize Vajikra (z 10), obsahuje 19 paršiot, 6 otevřených, 13 zavřených, skládá se z 144 vět, 2038 slov a 7523 písmen, obsahuje 36 micvot, 14 příkazů a 22 zákazů | Spojené sidry | Mišna: Machširim 6:3 | Daf Jomi: Sanhedrin 85 | 39. den omeru | ve středu je JOM JERUŠALAJIM

